

anden måde at yde køberen kredit i forbindelse hermed. Udvalget har i lovudkastets § 19, stk. 2, foreslået, at det udtrykkeligt bestemmes, at udbetalingskravet ikke kan opfyldes ved betaling, som sælgeren får gennem lån som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2, eller gennem lån, som ved sælgerens formidling ydes til køberen efter sælgerens anvisning, jfr. herom betænkningen s. 87-88. Justitsministeriet har imidlertid fundet det rigtigst fortsat at overlade det til retspraksis at afgøre, under hvilke omstændigheder udbetalingen ikke kan anses for fremskaffet af køberen selv, og har derfor ikke medtaget § 19, stk. 2, i lovforslaget.

Til § 20

Bestemmelsen, som svarer til § 20 i betænkningens udkastet, fastsætter, hvordan kreditor skal opgøre sit tilgodehavende, når det solgte tages tilbage.

Kreditor kan i så fald kræve den ubetalte del af fordringen med eventuelt fradrag efter § 16 samt nødvendige omkostninger ved tilbagetagelsen, herunder inkassoomkostninger. I betænkningen s. 88 anføres det, at kreditor herudover – ligesom efter gældende ret – kan kræve morarenter af de aftalte ydelser, som ikke er betalt til tiden. Justitsministeriet har fundet det rigtigst, at dette finder udtryk i bestemmelsen, jfr. herved § 20, nr. 2, i lovforslaget.

Til § 21

Bestemmelsen angiver, hvilket eksekutionsfundament kreditor skal have, for at han kan tage det solgte tilbage ved fogedrettens hjælp. Også efter gældende ret stilles der en række indholdsmæssige krav til et sådant dokument, jfr. afbetalingslovens § 10, stk. 1, men forslaget medfører en udvidelse heraf i forbrugerkøb.

Reglen, der erstatter § 21, stk. 1, i betænkningens udkastet, indebærer, at det i forbrugerkøb er en betingelse for tilbagetagelse ved fogedrettens hjælp, at oplysningspligten i § 8, stk. 1, er overholdt. Da denne oplysningspligt efter udvalgets forslag også skulle gælde uden for forbrugerkøb, er det naturligt, at der ikke i udvalgets udkast til § 21, stk. 1, skelnes mellem forbrugerkøb og andre køb. Da oplysningspligten efter lovforslagets § 8 imidlertid er begrænset til forbrugerkøb, er det rimeligt at begrænse de indholdsmæssige krav til eksekutionsfundamentet, når der ikke er tale om forbrugerkøb. Efter stk. 1, nr. 3, er kravet til oplysninger uden for forbrugerkøb derfor begrænset til oplysning om udbetaling og om de enkelte ydelser,

disser antal og forfaldstid. Dette svarer til afbetalingslovens § 10, stk. 1.

I forbrugerkøb kræves det, at også de øvrige oplysninger, som skal gives efter § 8, er indeholdt i dokumentet.

Til stk. 2.

Bestemmelsen svarer bortset fra to mindre ændringer til § 21, stk. 2, 1. pkt., i betænkningens udkastet og til afbetalingslovens § 10, stk. 2.

Indeholder eksekutionsfundamentet alle de i § 8, stk. 1, nr. 1-6, nævnte oplysninger, er kravene til eksekutionsfundamentet i stk. 1, nr. 3, opfyldt såvel i forbrugerkøb som i andre køb. Indeholder eksekutionsfundamentet imidlertid kun nogle af de i § 8, stk. 1, nævnte oplysninger, vil det af hensyn til fogedrettens behandling af anmodningen om tilbagetagelse være hensigtsmæssigt allerede ved anmodningens indgivelse til fogedretten at få afklaret, om der er tale om et forbrugerkøb. Dette vil normalt ikke volde vanskeligheder, dels fordi sælgeren allerede ved aftalens indgåelse må tage stilling hertil på grund af oplysningspligten i § 8, dels fordi det i reglen vil fremgå af karakteren af det solgte og af angivelsen af køberen i kontrakten. Det foreslås derfor i 2. pkt., at såfremt eksekutionsfundamentet ikke indeholder alle de i § 8, stk. 1, nævnte oplysninger, skal det i anmodningen om fogedforretning oplyses, om købet er et forbrugerkøb. Indeholder anmodningen ikke oplysning herom, skal fogedretten afvise anmodningen. Anføres det i anmodningen, at der ikke er tale om et forbrugerkøb, og viser det sig under fogedforretningen, at denne oplysning er fejlagtig, skal fogedretten ligeledes afvise tilbagetagelsesforretningen, medmindre kreditor kan fremlægge et dokument, der opfylder betingelserne i stk. 1. Opstår der tvivl om, hvorvidt der foreligger et forbrugerkøb, har kreditor bevisbyrden for, at købet ikke er et forbrugerkøb, jfr. lovforslagets § 7.

På foranledning af en henvendelse fra Danmarks Automobil-Forhandler-Forening er det blevet indføjet i bestemmelsen, at det ved selve anmodningen om en tilbagetagelsesforretning er tilstrækkeligt at fremsende en kopi af det i stk. 1 nævnte dokument, blot dokumentet foreligger i original ved forretningens foretagelse. Fogedretten kan dog om fornødent i det enkelte tilfælde kræve, at det originale dokument indleveres, for fogedforretningen berammes.

Til stk. 3 og 4.